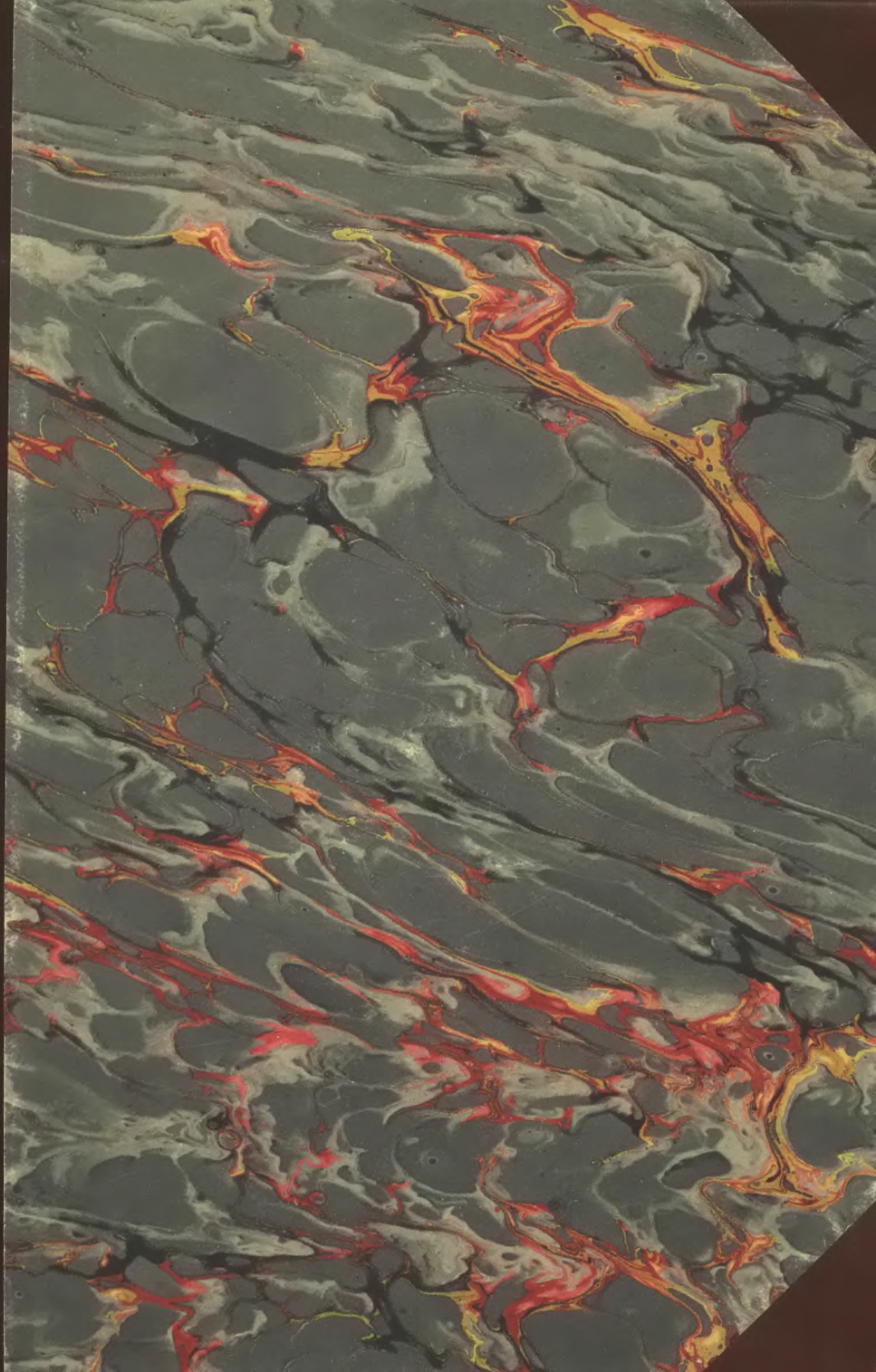
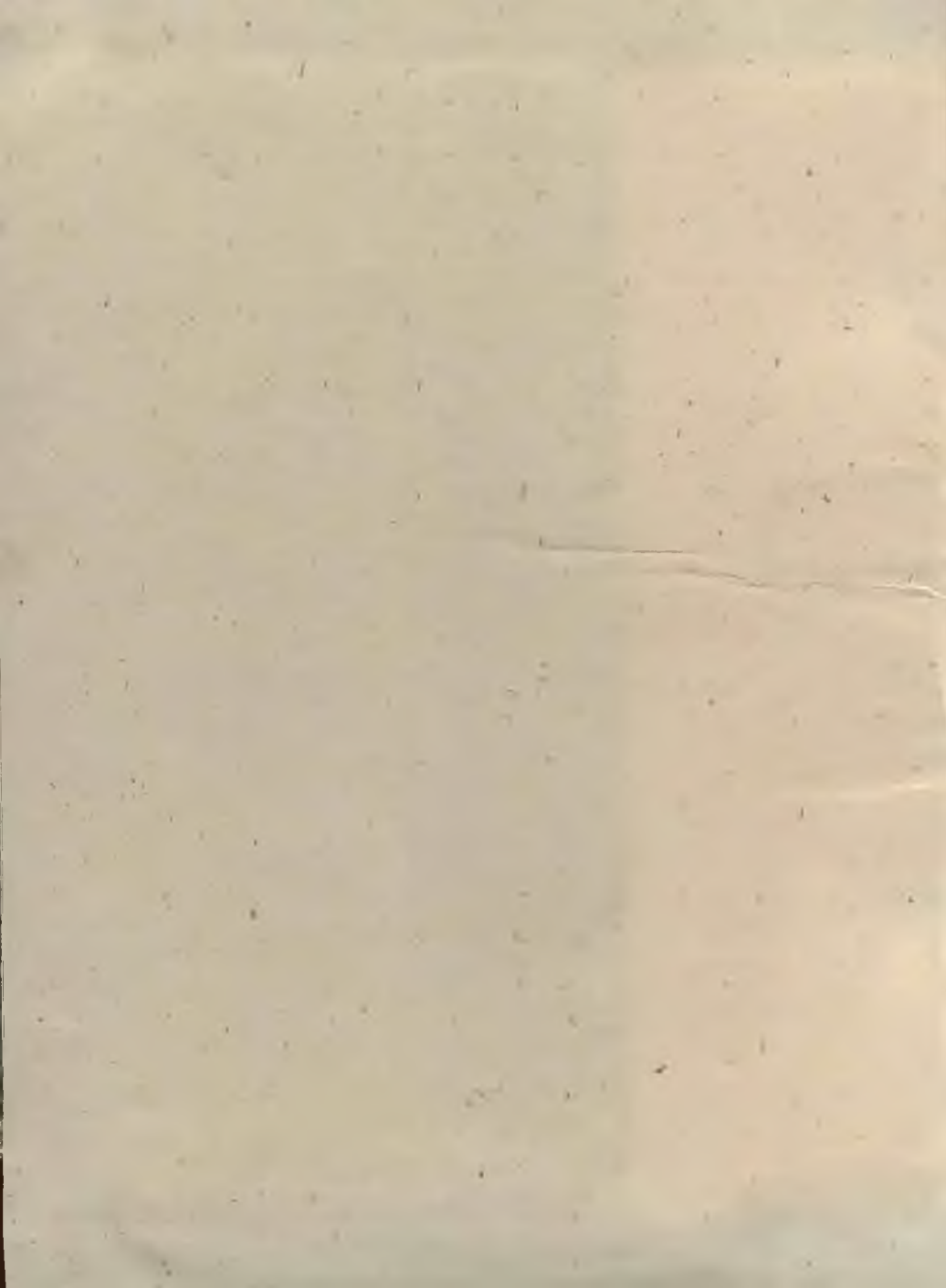

Cometes

QVI APPA

RVIT ANNO CHRISTI

clō. lō. LXXVII. MENSE NO-

VEMBRI, CARMINE

DESCRIPT.

à

IOACHIMO MEISTERO

COGN: GORL:

GORLICII

Excudebat Ambrosius Fritsch.

Anno

M. D. LXXVIII.

A M P L I S S.
NOBILITATE GENERIS
ANTIQ. SAPIENTIA, DOCTR.
NA, VIRTUTE, AVTORITATE,
CONSILIO PRAE-
STANTISS.
VIRO

DN. ELIAE MELCERO COGNO-
MENTO ESCHLAVVERO, IN REP.
GORLICENSI VIRO CONSVLARI

S C R I B.
VETERIS AMORIS ET FAMILIARIT.

E R G O
I O A C H. M E I S T.
COG. GORLIC.

2277781

COMETES.

Iubar inuisum terris, mortalibus omen,
Crine minax, coma feralis diffusa Cometæ:
O utinam candente polo suprema refulgens
Nunquam mortales hebetares lumine visus.

O tuba, nec mortale sonans, sub nube secuta

Ferret opem rebus: celsiq; ad sidera celi

Agmina sanctorum leto clangore vocaret.

Namq; retro dum cuncta ruunt, sperare salutem

Afflictis non est rebus. Procul aspice molem

Bellorum, toties atris quâ cadibus auctus

Sanguine spumanti crudelis Sequana fluxit.

Scalde non fraudes & operta tumescere bella

Sensit egens opis? & cornu polluta cruento

Flumen agens, Neræi taciturnis occulit antris?

Parrhisij scelus, an maius vidère Bataui?

Hostis an auderet capta crudelius vrbe?

Pannonis infestis concurrere praelia signis

Et tantos fleuit polluta pace tumultus.

Arces non eadem ferro, & popularier vrbes,

Et preda, largos miscens singultibus imbres,

Atq; comas vellens, & tundens pectora palmis,

Obstupescit malis sub duro pertulit hoste?

Hec quianam crudo Thrax seuus acynace cedit

Colla secans, ferroq; ruens impune bipenni

Limitem agit, quâ Teutonicas ruat acer in oras.

Ecce etiam Gedani cinctam obsidione premebat

Arctæ urbem, telis instans & fulmine Mauors

Horrifico, cum ciue gerens immitia bella:

Dum populat flammis illhinc, hinc fulminat ense

Oppidag, atq; agros vacuans cultoribus hostis.

*Quid memorem fuso toties sudasse cruore
Littora? sanguineasq; gelu riguisse pruinas?
Sarmatico quas calcaret grauis ungula cornu.
Turunti quâ fracta mari sese agmina voluunt:
Vndaq; barbarico toties iam pota caballo.
At non ambitio preceps, fraus, impius error,
Auri sacra fames, pugnandi dira cupido,
Et furor & rabies Erebi: bella horrida bella
In cœtu mouère DEI? mouère tumultus?
Eheu bella magis tanto nocitura per æuum,
Quanto vis animæ mortali corpore maior.
Vandalus has ausus primum detexere fraudes,
Ambitione furens tibi Leucori prælia fecit.
Prælia quæ nunquam superas audita per oras:
Sub Styge sed fœtis fundens Nox edidit antris.
Hinc passim horribili volitantia murmure, acerbùm
Millia cartarum, crassa contexta Minerva
Aut odijs, aut immani saturata veneno:
Non homines, supra ire feras feritate sueta:
Non fame vilius, non cassis lumine vita,
Non animis tenerùm, non Iouæ parcere membris:
Implerunt strepitu orbem, atq; horrissono ululatu.
Accessere artes, nunquam quis v'sa Pelasgùm
Gens instructa dolis: &, quod non barbara turba
Ausu, nefas: trux siue Scythes, trux siue Gelonus.
Testis Lene mihi, quâ Saxona rura pererrans,
Aspergis gemino Gottorum mœnia cornu.
Nil intentatum in me vnum, scelcrisue nefandi,
Conatusue trucidis, factiue immanis, & orsi,
Gens inimica, doli inuentrix, nil liquit inausum:
In fontem memè, si turpi crimine, victrix
Fraude, dolo, insidijs, fame ipsa oblita, deiq;:
Me posset fundo, memè subucrtè ab imo.*

*Atq; adeo ni digna foret, quam nocte tenebra
 Aeterna premerent, iam dudum nomina versu
 Sacra meo legeret, dammans horreret & orbis.
 Tum sic discedens iurabam, flumine ab imo
 Lene meas voces, & verba minantia, plena
 Vlticis flammæ accipiens, caput attollebas
 E fluuiio, in viridi ponens vestigia ripa.
 Et fas iusq; esto crudeles sumere pœnas
 Si quâ vana Deum plusquam furialibus ausis
 Pectora, secum olim tacito sub corde volutent
 Consilium in caput alterius, vitamq; decusq;
 At genitor Stygio ductori fata parabit
 Humana hac lustrans sub imagine qui mouet orbem.
 Morte iaces obita sed qui nunc arida puluis
 Vandale, si quis adhuc sensus super, aspice fluctus
 Aspice quas pelago commoris saue procellas,
 Aspice quam iaceant dira percussa ruina
 Omnia. Nam quoties quæ circum copia lustro,
 Seu quâ Musarum stant ductæ ad sidera moles:
 Seu quæ templa suas iactant super æthera turres:
 Turbatig; duces, desolatig; manipuli.
 O immane nefas: Sic pax coit, aurea rursum
 Saturni redeunt mentito secula fūco.
 Scilicet ut pacem haud dicit qui legibus aquis
 Vim ferat, & cogat pressos ad fœdera pacis:
 Aut lectus geminos inter discernere litem
 Arbiter, huius agat causam, vi tendat in illum:
 Pace tegat Sclau sololem, turbamq; nepotum:
 Manibus arma ferat fossa tellure Philippi.
 Scita probet, quæ cum nequeat firmare docendo
 Iam toties victus: ferrum minitetur, & ignes
 Exilia, & pedicas, & dira ergastula, lethum:
 Si quis contra ausus verbis contendat eundo.*

At tua sancte pater scripta aurea, scripta Philippe,
Ante pedes regum toties ratione putata
Romanae quis texta mitre, sedemq, pedumq,
Eloquio regnans vicisti, vno omnia contra
Tela Latinorum scuto decoratus & armis:
Sancte pater tua scripta ergo, scripta aurea Veri,
Quae non ensis atrox tulerit, non Martia flamma,
Non fax Roma tua, & diui patrimonia Petri:
Scripta suo quae Luterus tantum extulit ore:
Ergo diue inquam tua scripta inuicta Philippe
Vandalus, illius aut quisquam vestigia sectans
Obscura sub nocte premet, manibusq, iuuentae
Excutiet? sua supponens non aurea scripta,
Scripta Latinorum telis exposita cruentis,
Scripta alijs toties iam victa, ignota Lutero?
Eheu quis cladem hanc, quas sit tractura ruinas
Explicit, aut possit verbis equare dolorem?
Atq, hoc insana mundi suprema senectae
Sit commissa inter primum: quo vana feratur
Veri etas, vergatq, immani pondere falsum:
Inuolucens capita, & nostros caligine natos.
Cetera quid memorem? diros plebisne furores
Contemptu sacrum tanto, rerumq, magistrum?
Caedibus & vino, atq, inconcessis Hymenaeis?
Effera primaeue referam quid facta iuuentae?
Indomitam rabiem longe, & furialia capta.
Cui neq, mos, super aut cultus, mansuescere poenis
Corda nequit, succos aut imbibere aure salubres:
Nititur & cunctas fera dedignatur habenas,
Tam ficti prauig, tenax, quam conscia Veri.
Ceui teneram culto, primoque degener ortu
Rure colit plantam nequicquam cultor agelli:
Fraxineasq, sudas aptat, contemnere ventos

*Vi possit, tum falce putat, tum vincula nequit
Constringens, latitescq, ferens affundit amicos :
Recta queat si forte caput sustollere cælo.
Impatiens at cultura, torquetq, recuruos
Informes nodos ramos, nec vincula curat.
Quid dicam quæ mens alios quæ cura decentum ?
Vnus amicitia quis vincolo pectora iungat ?
Liuidior iners regnat, tacito & sub pectore gliscens
Flamma odij, occulta fraudes, durig, venenum
Dentis, & admorsa in fama signata cicatrix.
Pro se quisq, viri cælo capita alta ferentum
Sic se tollere humo, vulgi & volitare per ora
Posse putat : nequeat niti cum viribus audax
Ingenij, & sumtis cælo contendere pennis.
Quod si spes retro visa est sublapsa referri :
Opudor, ignescunt iræ, dolor ossibus ardet
Et furor, & mixto sæuit insania luctu :
Nec iam se capit unda æstus, micat ignis ocellis,
Scintilla absistunt toto indignantis ab ore.
Non secus ac superum si quando accitus adoras
Muciber ita referens sese : fornacibus ignis
Acstuat Aetnæis, atq, obice clausus anhelat :
Nec se flamma capit, rima ignea lumine lustrans
Inter opaca micat : donec rupto obice vortex
Erumpens flammis vrit crepitantibus antra.
Haud aliter preciosa odia, ultrix flamma, cupido
Dira, nefas, tacito clausa sub pectore gliscunt :
Donec opis gnaræ, manifesta luce micantes
Erumpant, sæui ventorum turbinis instar
In caput & famam alterius : versura penates
Flamma crepat, tenerosq, domo excussura nepotes.
Atq, hoc vi propria haud nisos, vacuum æthera supra
Subiectos pennis alienis, ira potentum*

Inflammatæ

Inflammata fero ventosa verberare lingua
Auxilio iuuat, haud meritis & retia tendit.
Sic aquila quondam nidos, sic celsa secutus
Limina qua Iouis in gremio tepida oua relinquens.
Armigera, in tuto ponens, excluserat ales:
Cum sonitu circumuolitat sacra tempora diuini
Patris, & in gremium Scarabeus turpia spargit
Oua fimo, & grauida sordes malus egerit alui.
At non ille suis celsi super aurea caeli
Limina, vi propria nisus, contenderat alis:
Armigera haerentem sub pennis infcia fraudis
Sustulerat, vacuum longèq, per aëra vectum
Intulerat, qua nulla olli vestigia, caelo.
Iupiter attonitus monstros, & tempora quassat
Atq, sinum excutiens, quos fœtus veste fouebat
Ah dolor in terram de caelo deiecit alto.
Eheu spes hominum vanas, infida potentum
Limina, & ô faciles patuisse loquacibus aures:
Qui famam alterius defœdant crimine falso:
Vlti odia, & caelo illati rumore secundo.
Iamq, etiam lambit nostros ea flamma penates
Et crepat, & rapido subit ad fastigia lapsu:
At nos nil sonitus memores, memores nihil auræ
Consulere in medium, ne vis inimica, furorq,
Et rixæ rabies, & mens malefida, dolusq,
Dissidia, atq, viam gaudens fecisse ruina
Ambitio, & quæ seua calumnia pectora rodit:
Concutiat nostri labefactans culta Lycæi.
Ceu tenera si forte fauos, aut frigore mella
Cogit hiems, calor aut nocuus liquefacta remittit:
Intus apes opere assiduo, sibi tenuia cera
Spiramenta linunt, stipatis floribus oras
Explent, & lentum prætexunt cortice gluten.

At tu qui Martem inuadis, pugnamq; lacesis
 Spiculaq; occulto fugientia dirigis arcu:
 Desine, rixarum iam pridem & fraudis abunde est:
 Respicere ignoto disce & pendentia tergo.
 Namq; hac nemo tenus silasus carmine nostro est:
 Posse puta: & nostro veniet de vulnere sanguis,
 Crede etiam nostræ sentisces spicula dextra.
 Quisquis erit mecum cæco contendere Marte
 Ausus, inops rerum, seu lautus munere diuûm:
 Seu cui cura Deûm effigies, & templa tueri:
 Musarum seu quo desudet puluere ludi:
 In quacung; illum genitor statione locarit:
 Ibo animis contra vel magnum præstet Homerum,
 Seu grauis Andino possit contendere versu.
 Iam quis cuncta ferat? iuuenes atate feroces
 Iuratos, ne quis non cassa in vota vocaret
 Numina sancta Iouæ: neu funderet ore sub auras
 Ille sator rerum docuit quæ fundere vota:
 Conuersus sua per vestigia dum redit annus.
 Quin quocung; pedem fors Centauræa tulisset
 Turba virûm: seu quâ succendat lumina tedis
 Et nardo caput atq; comas stillans Hymeneus:
 Siue puer sacro quâ lotus mergat in amme:
 Si, quos cura patrum sacrum ad solenne vocasset,
 Læticia fremerent: contra mouisse tumultus
 Infestisq; ultro calidos concurrere telis:
 Et medias inter pateras, mediumq; Lyeum,
 Solennesq; dapes, ferro fudisse cruorem:
 Ludum illis longè fore. Quod si rixa, merumq;
 Conticuisset, & austera conuiuia fronte:
 Tum vero insano clamore, furore, merog;
 Omnia mixturos nullo discrimine rerum.
 Hey probitas, hey prisca fides: quis talia fando

B

Sauro-

*Sauromatas inter turbas, inimicag, Iouæ
 Agmina, quæ gelidus Maometen Hebrus adorat,
 Audyt, & nostras secum tulit inde per oras?
 Nec quisquam qui cruda secet dux vlcera ferro
 Tollens de medio, ne pars sincera trahatur.
 Venatu inuigilat, rerumq, relinquit habenas,
 Puppe sedens, clauo affixus, qui tenta per vndas
 Vela regit, celsæ aut sublimis præsidet arcu.
 Non probitas, non relligio, non casta Minerva
 Non cura legesq, forumq, nec improba facta.
 His nos atq, alijs, quæ versu dicere longum est,
 (Nam vulgata cano,) tua mollia pectora Ioua
 Mouimus, & cælo tristes accendimus iras.
 Ecce micat fax atra polo, fomenta (Philippi
 Qui cartas, librosq, premis) atq, arida circum
 Nutrimenta loca, rapiens in fomite flammam:
 Vnde queas lenta monimenta haurire fauilla.
 Ceu quondam, facti si vera est fama, Prometheus
 Furto ignem accendit tentans Hyperionis astro,
 Atq, caua tetulit ferula mortalibus agris.
 Vt te non maneat tanti mage gloria facti:
 Quam si non morbi veniant, & turba malorum,
 Post ignem athereum: sed longè maior agat vis,
 Tempa, scholas, mentesq, hominum intempesta premat nox.
 Iam tandem sed Musa facem cane: quoue sub astro
 Orta ingens, cæli quos inde petiuerit ignes:
 Namq, potes, nec te celsi super ardua Olympi
 Vlla Iouis sobolem tacite labentibus astris
 Ferre pedem si quæ libuit tibi, semita fallit.
 Iam Sol occidua lapsus se merferat vnda
 Aemathij aduertens radios Chironis ad astrum:
 Ecce sub occasum decliui tramite cæli
 Fax ardere ingens, & mergere sidera flamma*

Ingenti,

Ingenti, horrificans animos, & tristia portans.
Nam cum prima polo surgens ferus extulit ora
Nequicquam haud unquam terris spectata Cometes:
Terribili squalore ingens, incendia circum
Lata vomens, nostris his sese ostendit in oris.
Siue per obtentas nubes, tractusq; fluentes
Aëris, humentes visu deciperit orbes:
Siue Iouæ imperio uegrandi mole, paratus
Ingentes superum, atq; irarum indixerit æstus.
Huic caput haud informe, micans, & splendidula ora:
Visa sequi cælo Phæbeæ lampadis ignes:
Immensos tractus flammarum, incendia saua
Continua, atq; ignis nullo discrimine rupta,
Euomere, in roseos & spargere sideris ortus,
Obliquo cæli tractu sed vergere ad Austros.
Ceu si quando, leui flatu inspirata fauilla
Arboris ad truncum cum pastor suscitât ignem:
Mox vires sumens antiquæ brachia tedæ
Corripit, & spargit tenues incendia in auras.
It fumus rectâ ad cælum, crepitante fauilla
Flamma ruit rectâ: Boreas violentior vrgens
In latus, & socias detorquet flamine pinos
Hæc facies olli primum: post nubila tandem
Post aliquot soles clarum iubar emicat axe:
Alta Iouis rutilas distincta coloribus alas
Quo plaudens pennis cælo volat ales aperto:
Antinoig, recens astrum miratur, & aram,
Indignata suos puero numerarier ignes
Principis imperio, & cælum parère Quiriti.
Includens spatium hinc laxos breuiore volatus
Non iam tot facibus, non crebro fulgurat igne.
Parte alia Caper, aurato qui vellere fulget
Cornuaq; & frontem ostentans iacet arduus albam.

Corpore sed superans humeros ferus extulit altos
Mistus equo Chiron, neruūq; obuersus equino
Spicula cælestum supra iacit aurea templa.
Hos inter cælo effulgens, molitur in ortum
Inuadens iter obliquus, cui præuia barba
Diffusa ventos coma, sparsosq; capillo
Clara inter tennes ostendit sidera crines:
Extremo dextram Ganymedis crine flagellans,
Inde viam pandens, secto sibi tramite cæli
Quem tenuit, spatium emensus, per terga ferarum,
Horribiles visu formas, cum luce cucurrit.
Ergo Iouis linguens celeratis cursibus alas
Armigeræ, & pueri non claras ignibus aras
Pontigenæ, quem Nilus aquis, aut sacra tulere
Sacrificum tacito casum Nilotica cultro:
Delphini rutilo calatas attigit auro
Pinnaşq; squamaşq;, premens stringentibus aureâ
Ora comis, assueta undis & mergier alto.
Transmittensq; dies æquantem noctibus orbem
A dextra fratrem Assaraci, & quos fundit ab urna
Auriferos spectat latices, furtumq; Tonantis.
Hinc sub equi citus ora volans, tua colla petendo
Pegase, per pectus violentos incitat ignes,
Plumigeram flammis vrens crepantibus alam.
Extrema radios flammæ sensere pudicæ.
Andromeda caput & crines: iubare excita mater
De sede exiliens voluit restinguere flammæ,
Si non vineta foret: torsit conterrita Cephæus
Lumina, & ense ferox tantò post altera Perseus
Prælia, & æthereum præsto fore credidit hostem.
Sed tandem indomitas posuere incendia vires
Languidula cecidere coma, caput intertextum
Ignibus & radijs vacuâs exiit in auras.

Carduus in florem teu cum sese induit, amplis
 Occultans folijs horrentes cuspide spinas :
 Mox honor atq; comæ violenti flamine venti
 Collapsæ sternuntq; solum, flabroq; feruntur.
 Ergo iter accelerans à salsi gurgitis hirco
 Quem medium tenuit sua cum ferus extulit ora :
 Troiani currens impuberis exijt astrum,
 Dencalionæa lymphas qui fundit ab urna :
 Et penetrans, geminos cursu duo sidera pisces :
 Pegaseo extinxit percussus sidera calce.
 Sunt etiam vacuo, vt perhibent, tentoria cælo
 Fixa super, diuûm sedes, bisseña per orbem
 Signiferum : liceat qua fessos sistere currus,
 Falciferoue Deûm patri, gnatog; Tonanti
 Mauortiu, Paphig; Dex, Atlantisq; nepoti,
 Et Phœbæ, & fratri auricomo qui temperat astra.
 His suetus curru quicunq; penatibus hospes
 Succedit, fessig; petunt hæc culmina nota
 Cornipedes, rursumq; citi sua limina mutant.
 Ex his octauum, numero nam cernere fas est,
 Vitifator gelidis, senioq; trementibus artus
 Inuectus iugis, liuenig; gemensq; tenebat,
 Qua sese regnans Diuus iactabat in aula.
 Forte soror Phœbi aduertens niueosq; iugales
 Candentesq; axes, & leui cornua fronte :
 A fratre & Maia genito digressa : lacertis
 Colla petit teneris diui, senioq; rigentes
 Amplexu molli fouet, & gremio accipit artus.
 Interea ardescens tantos accenderat ignes
 Stella facem ducens, eadem fastigia tecti
 Vulcano lambens superante, atraq; fauilla.
 Exiluere simul diui, stratisq; relictis
 Quisq; suum est ingressus iter. Sed crine Cometes

Lugubri excedens penetrali è limine, Vates
 Nomina cui Lethi quondam posuere vetusti:
 Relligio qua tecta tenet, vigilesq. relucet
 Vesta ignes, celer excurrens, iam lumine fesso,
 Defecit decimi extinctus sub culmine tecti:
 Terrigenis celsos, qua fors promittit honores
 Et vitæ genus, atq. artes, patriamq., decusq.
 Vranie cælo nomen quæ ducis ab alto
 Pande futura mihi, fas vatem dicere non est
 Mortalem, cui nulla animo prudentia fati,
 Sic ego: sic contra Vranie decus addita Diuis.
 Signa canam quæ subiectis suprema minantur
 Terricolis, quæ percurrit fax lumine laeo.
 Limina prima ultro posuere sub aquoris hirco:
 Qui latè Gangen infra suprag. feruntur
 Sole colorati, & crispatis crinibus Indi:
 Et quas, Indus agens violento gurgite arenas,
 Amne secans terras fuscis secernit ab Indis.
 Quæq. Arius per plana ruens stagnantibus undis
 Aurifero turgens frontem, secat aquora, cornu.
 Hinc Thraces Rhodopeq. ingens & Strymonis unda
 Et Macedum latè populi quondam incluta regna:
 Illyriciq. sinus & verso nomine Sclauī,
 Regna Liburnorum, & fontes atq. ora Timaui.
 At pucro, quem ludentem Iouis armiger ales
 Ideo rapuit, quondam de vertice tollens:
 Subiecti parent populi, terræq. fretumq.,
 Sauromatæ, quos potat equus, quos armat in hostem
 Arcusq. & pharetræ, & falcatus per latus ensis.
 Et quos Caucaiseis labens de montibus Oxus
 Irrigat amnis aqua tractus, crescitq. ruendo:
 Et geminus quos claudit agens super agmen aquarum
 Ceruleo gaudens, hinc atq. hinc flumine, Sogdus.

Inde Arabum vasta, & saxis horrentia tesqua,
 Aethiopumq; solum longè, Blemysq; bifformes :
 Et quæ deinde vocant Azania regna vetusti.
 Hic genus, humana quod pascit carne, medullaq;
 Ingluuiem, atq; sitim restinguit sanguine poto :
 Hic barri saltus & littora vasta frequentant,
 Hic Coloë, & Zingis, atq; Astapus, Astaborasq;
 Aequorei vero pisces porrecta tuentur
 Iugeraq; tractusq; soli, terrasq; iacentes :
 Qua Syrtim spectat tellus exusta minorem
 Atq; illhinc calidas Garamantum attingit arenas :
 Cyniphios saltus latè, & Nasamonica rura.
 Parte alia, medysq; procul trans æquora Ponti,
 Taurumq; & Cilicum gentes & flumina Cydni,
 Pactoliq; aurum, Imoliq; cacumina montis,
 Mæonia dites terras, opulentaq; regna.
 Littora Pamphylia quæ marmoris alluit vnda.
 O utinam has terras tantum, suprema manerent
 Supplicia, & sceleris pœnas expenderet omnes :
 Turba Mahemmeten duplici discrimine sectans.
 Non etiam nostras, clades penetraret, adoras,
 Germanos, Gallosq; premens, fortesq; Batauos,
 Et nostro maribus diuisos orbe Britannos.
 Fallor an hec video latè loca feruere ab atro
 Igne feri, terra mutantis regna Cometa :
 Seu quâ Saxonicas perrumpens vertit arator
 Insectans glebas rastris : quâ iugera lata
 Tyrigetes arat, & siluis vagus errat in altis :
 Vicino seu monte ferit quondam acer in armis
 Egregias Cattus meditatus pectoris artes,
 Vitiferos seu quâ colles vestiuuit Iaccho
 Pannonis, atq; manu flauentia demetit arua.
 Hinc ferrum chalybemq; vetus pars Norica mittit,

Illinc

Illinc Heluetiũ mutato nomine sedes.
Proxima seu nostris quã surgunt aquora terris
Elysiũ culta arua soli, siluæq, nitentes.
Seu Senonum prisca sedes, quã serpit Hævelus
Qua niger Elyssys deuoluitur Odera ab oris:
Vndarumq, auctu fertur & flexibus ingens.
Aut etiam inclusus quã circum molibus altis
Indignans tumido tollit caput Istula ab amine:
Istula Sarmatice longè regnator aquai.
His dirum sidus terris, his dira minatur.
Nunc quæ damna ferat paucis aduerte, docebo.
Principio color, & liuens in corpore pallor,
Saturnum referunt, tantum qui accenderit ignem.
Hic adeo læuo subiectas lumine terras
Inuisus lustrans, cædes & bella minatur,
Exanguis, gelidusq, senex qui sanguine gaudet.
Hey mihi quas acies concurrere, quosue tumultus,
Quos fluuios fuso spumantes sanguine cerno,
Corpora cæsa virum, galeas & voluere tela.
Ille etiam infecta succendens aëra flamma
Falce metit, strages edens, ferroq, cruento
Limitem agit saeuus, cumulatq, cadauera dextra:
Et rura, & magnas viduans cultoribus vrbes.
Strata iacent, non vulneribus cæsa agmina circum,
Membra tument, papulisq, artus & brachia liuent.
Eheu sæpe feras pascunt, inhumatq, longè
Incestant auras, tabo & correpta putrescunt:
Cum qui mandet humo, supremæq, munera castis
Luce ferat: non sobrinus, non extet amicus.
Cuncta metu vertente atro: non iura, nec ortus
Sanguinis agnati, non fas, preciumue, pudorue
Admouisse manus, atros secuisse tumores,
Fomenta atq, cibos, potumq, parasse coëgit.

Euoluens

Evoluens aliquis funestis funera tectis
 Vespillo pradas agit, & fert cuncta rapitq;
 Tantum non urit subiectis culmina flammis.
 Ceu quondam capta telis ultricibus vrbe,
 Discurrens sauis per limina miles in armis,
 Pradas raptor agit, ferrumq; in viscera condit:
 Et ni cura ducis inbeat desistere pugna,
 Iam flamma tulerintq; domos, & templa Deorum.
 At non quæ Boiûm veteres arat incolæ colles
 Cechiades: aut Saxonidum stant aggere firmo
 Oppida, aquis fossis, multa munita virum vr.
 Vidi ego non medica pellentès arte, nec herbis
 Effugisse malum & dirum superasse venenum.
 Saltem haud quod deesset, cum vis incensa medullis
 Peste suum popularet iter, cumq; ignea venis
 Omnibus acta sitis, miseros depasceret artus:
 Pocula qui dextra ferret, laticesq; salubres
 Absistens nunquam, cura morbumq; leuaret.
 Non aliter quam cum premit ardor Sirius herbas,
 Et nimio flores vulgo moriuntur ab æstu:
 Agricola si cura ferens suffundat amicos
 Rores, fontana riguos quos hausit ab vnda:
 Multi qui posuere caput, & lumina letho,
 Tangentes summum sicca tellure flagellum
 Paulatim attollunt sese, tum languida terra
 Colla ferunt, vacuas & surgunt rursus in auras.
 Præterea malesuada fames, penuria rerum
 Saturno sata: pallentes vix sustinet artus.
 Illa trahit secum comites, periuria, furta
 Eversumq; decus, duris immobile saxis
 Pectus, & ô miserum miserescere nescia corda,
 Et cades, & non vsquam exaudita, scelestum
 Flagitia & natos laniatos dente parentum.

C

Parte

Parte alia ardentefq; preces, nec cassa per auras
 Vota Deum, & plenis cumulata altaria acerris :
 Omnibus in templis matrum chorus, omnibus alta
 Ad cælum voces, geminaq; ad sidera palma.
 Quin nos vota Deo, primo soluamus Eoo,
 Oceani seu cum properat se mergere pronus
 Vesper aqua : prius obscæno quam lurida vultu
 Nostra fames sese insinuans in pectora condat.
 Artus aut populet pestis, aut oppida Bellum.
 Atq; hæc terribiles pæna, quas pagina vatum
 Inspirata canit, metuit præq; omnibus vnas :
 Tres diræ ultrices, irarum fluctuat æstu
 Cum Ioua, quas cælo terras demittit ab alto.
 Quid memorem Aeolios effracto carcere ventos
 Inter se paribus cælo concurrere pennis :
 Incubuisse mari, totumq; à sedibus imis
 Vnâ Eurumq; ruisse Notumq;, atq; agmine factò
 Disiectas pelago flabris egisse carinas.
 Hic plenam rapidus nauim vorat equore vortex :
 Illhinc in scopulos vrget Syrtimq;, Charybdimq;
 Illiditq; vadis & littore frangit aperto :
 Turba virum tabuleq; natant, & nautica gaza
 Parte alia toto profligant equore puppes,
 Eoasq; domos Arabum, Nabathæaq; regna
 Vltrâ flabra ferunt : dextra trans littora Thules,
 Et pontum glaciè concretum : vbi montibus ignes
 Auditq; ægri gemitus, tractaq; catena,
 Verberaq; infernas referunt penetralia sedes.
 A leua extremas inueniunt nuper ad oras
 Orbis, vbi ignotum ignoto latet equore littus :
 Non secus imbellem conspexit vbi æthere turbam,
 Chaonias, vacuas volucres se tollere in auras,
 Accipiter, procul & pennis atq; unguibus acer

Consequi-

Consequitur, captam pedibusq; euiscerat atris:
 Pars diuersa fuga petit arua, atq; impete raptâ
 Ignotas penetrat siluas, mœstumq; timorem
 Testatur gemitu: agresti pars horrida culmo
 Tecta tenet, tuguriq; latet sub culmine tuto.
 Atq; ydem dum tenta ruunt, per viscera terra
 Pugnandoq; viam querunt: boas acta tumultu
 Ingenti, penitusq; vterum concussa, cauernasq;
 Absiliens velut axe tremit: sublimia diuûm
 Limina, & educta magnum super athera turre:
 Impositaq; altis regales montibus arces
 Nutant, atq; solo fumantia culmina ponunt.
 Aut ubi certantum motus per viscera fratrum,
 Non iam ferre valet, penitus vi terra dehiscens
 Infernas reserat sedes: & lumine manes
 Admisso, & trepidant Phlegetontia littora flamma.
 Rupta qui fundo terra Titanes in imo
 Voluuntur: magnos membrorum artus, humerosq;
 Certatim attollunt cælo capita alta ferentes.
 Arduus imprimis fumantia colla Typhoeus
 Erigit, eructans flammâs, ventosq; sequaces.
 Olli ingens latus, extentumq; & pectus anhelum
 Fulminis afflatum ventis, atq; igne corusco,
 Ardet agens tortas densa fuligine nubes,
 Atq; atro tendens prætexit sidera fumo.
 Et centumgeminus Briareus tot brachia tendens,
 Et coniurati cælum rescindere fratres:
 Bella parant, priscosq; optant renouare tumultus.
 Iam cælo assurgunt celsi sine nomine montes,
 Admotus penetrat nubes ad sidera vertex:
 Quem si Mauortis fax, seu Cyllenius ignis
 Ruperit, & flammam intentans accenderit atram:
 Ardebit rursus ceu diro crine Cometes.

Parte alia vis magna ruens erumpit aquai,
 Parturit, & tellus aluum tumefacta grauatam:
 Aut cursum fluij mutant, & fluminis alucum:
 Aut reserans tellus immania guttura fauces
 Ventre vorat totas vrbes, vestigia nulla
 Non vlla apparent turres, non tecta, laresq:
 Cuncta operit, clausosq; tumens sub viscere condit.
 Adde quod insuetas hiemes, glaciemaq; gelug,
 Et fœtas niuib; nubes, imbresq;, procellasq;
 Et ripas super egressos stagnantibus undis
 Amnesq; riuosq;, & mista grandine nimbos
 Saturnusq; senex, & fundit crine Cometes.
 Infelix latum funda qui verberat amnem,
 Alta petens, stagnosq; trahit humentia lina:
 Olli non fluiuium proles, genus omne natantum
 Extentas pelago replebit pondere nassas.
 Infelix qui rura colit, qui scindit aratro
 Tellurem, & suleis anni spem credere tendit:
 Expectata seges vanis hunc ludet auenis:
 Surgentes eruca agris populabitur herbas:
 Ingluuiempascens obscuro ventre locusta
 Incumbet violenta satis, atq; agmine facto
 Demetet arrosos hominumq;, boumq; labores.
 Sed quis cuncta canat, paucosquis talia versu
 Explicet? octaua cœli regione Cometes
 Ardescens? quæ cuncta ferat mortalibus agris.
 Est locus æthereo quæ sedes fixit Olympo
 Relligio, regina hominum, regina Deorum,
 Ioua nata Deo: quam circum sideris ignei
 Fulgurat, & fundit se lumine splendor aheni:
 Circumstant dextra solium, lenaq; Camena:
 Quis iungunt voces varias Charitesq;, Deaq;
 Mnemosynes nata, & cælum concentibus implent.

*Has famulas sibi diua legit, Ioua insit, & alii
 Aetheris esse Deas voluit, diuamq; tueri.
 Has sedes, hac celsa adeò penetralia Diua
 Obscura liuens inuasit lampade sidus.
 Fallor an immites miscens incendia flammæ
 Limina celsa Deum templis, arasq; cremabit:
 Aut odiû immanes æstus, sub pectore cæcas
 Accendet tadas, Stygio de fomite raptas,
 Lumine fumantes piceo: quîs mutua diri
 Bellagerant fratres, quîs aras cura tueri.
 Ecce ruunt, montesq; inuoluunt montibus altis
 Aethereumq; manu tendunt discindere Olympum:
 Et vim ferre Deæ, moto certamine duro.
 Stat Ioua cui roseos latus hiscens vulnere fundit
 Vbertim latices, admixta fluminis vnda.
 Ille tenens fulmen dextra, iam iamq; minatur
 Supplicia, atq; atros diris conatibus ignes.
 At non illa sibi statuit dementia finem
 Non furor, & dirum rabies inimica Gigantum.
 Parturiunt celsi montes, iamq; æthera rumpunt
 Verticibus, superum augusti quâ limine templi
 Diua sedet subnixa ara, solioq; corusco.
 Quæ vim passa virum geminas cum lumine palmas
 Vnigena tendit genito de vertice patris.
 At tu Ioua precor tantos compeſce tumultus,
 Disſyce congestas moles, & pectora flamma
 Tunde inimica tibi: quîs insidiæq; dolig;
 Et leuis ambitio cordi fucusq; scelusq;
 Auri sacra fames, & amor sceleratus habendi,
 Proxima dehinc scandit metuendo limina crine,
 Quâ sedem fixere, magistratusq; Decorg;
 Et quos splendor obit circum cælestis Honores.
 Hic radijs textum posuit caput, oraq; letho*

Desflagrans : ubi peste premens ignobile vulgus
 Mortua miscuerit crudelis corpora viuis :
 Commoritur miseros, templisq; arisq; tumultus :
 Regum atrox saeuis inuadet culmina flammis
 Bella manu lethumq; ferens : quia crimina passi,
 Criminag, dirumq; nefas impune tulisse
 Autores scelerum, atq; alios euertere promtos :
 Sublati quoniam rebus seruare secundis
 Nesciuere modum : saeva oppressere ruina
 Insones : odijs non exaturata quierunt
 Pectora : non flamma ultrices : dirumue tenacis
 Inuidiae virus : irarumq; indecor astus,
 Contemtusq; Deum atq; hominum, Phæbiq; sororumq; :
 Extremum Ioua Teutonicis quas munus habere
 Ceu profugas terris dedit, atq; hic figere sedem
 Regum praesidio tutas : quis nomina fama
 Celsa ferant, viridi cingentes tempora lauru.
 Relligio quia passa crucem, quia passa furores
 Indomitos, & non ulli exaudita Deorum
 Concilia, & versum fas : nec quis iura, fidemq;
 Supplicis erubuit : iacet illa, genuq; voluta
 Poscit opem implorans : Ne cui sit fallere tutum
 Prætextu alterius : liceat sub vulpe latentes
 Euoluisse animos, & ferre impune sub auras :
 Neu quis Christigenum cætus, Verbig, sacрати
 Arroget imperium, & victis ceruicibus instet
 Indomitus (namq; haud animi est, & corporis vnum
 Imperium) ne Ioua suos sibi poscat honores,
 Et finem tandem statuat furialibus ausis.
 Cætera num memorem ? Nam tam sunt multa, loquacem
 Delassare valent Fabium, si nomina tantum,
 Haud etiam versu vitium quis ponere formas,
 Atq; velit mores euoluere, frena tenentum,

*Atq; gubernaclo affixum, per rura, per vrbes,
 Per populos, maria, & terras, opulentag; regna.
 Et sunt multa prius versu cantata, nec audet
 Libera Musa loqui, secretag; ferre sub auras,
 Accensa superum toties face cœlite flamma,
 Et posita in medio, ut nobis presaga malorum
 Pectora pulsarent: in apricum tristia facta
 Scilicet, & scelerum formas in luce locabunt.
 Nunc quid fixa ferant, qua presit crine Cometes
 Sidera dicendum est. Cœlo volat armiger ales,
 Suscitatur atq; ignes circumplaudentibus alis:
 Postera quas iussu Romani secula regis
 Antinoo dederunt, succensis ignibus aris.
 Alituum rostro solita est regina cruento
 Unguibus atq; agitare feras: aut athere celso
 Chaonias volucres, Phœbeumq; agmina cygnum
 Seu sequi, & latas sparsisse coloribus alas.
 Pressa eadem insueti violentis ignibus Astri
 Venatori Amyco, vastatorig; ferarum:
 Qui gruibus pedicas, & retia ponere ceruis,
 Qui canibus densos soliti circumdare saltus:
 Aucupio volucres, & turdos fallere visco:
 Vates qui diuim, Phæbo qui digna locutos,
 Innocuos sine dente homines, sine felle cruento
 Exercent odijs, & freti viribus instant:
 Omnibus his bellum volucris, mala dira minatur.
 Fallor an Augusto infandos, fax dira, paratus?
 Atq; hostes, atq; arma feres? bellumq; lacestes?
 Romanorum aquile quondam per signa volabant,
 Impia fax cœlo flamma tentare penates
 Ausa truci, terris quid sanctum, quidue relinquens
 Intactum, posses rutila decedere flamma?
 Sed superum stant mole sua rutilantia tecta:*

Stabit,

Stabit, & Augusti regnum : nec flamma nocebit,
Nec Mauors : non falcem imitatus acynaces Hebri :
Non si Bactra trahat secum, si sistræ Canopi.
Antinous vero insidias, & tristia fata
Criminag, intentat : quos regum corde sub imo
Arsit amor, magnog, olim dignatus honore est.
Est lyra vocales cuius Dis sub Styge nervos
Audijt, Eurydicen si vera est fama, sonantem,
Eurydicen superas moto Plutone sub auras
Ducentem, Eurydicen letam supera alta tenentem.
Inferni longè sonuerunt antra barathri,
Atq, Ixionei admirans rota constitit orbis.
Sisyphus insidens saxo requieuit acuto :
Deposita in terras haeserunt Belides urna
Attonita : stricto sedit securus ab ense
Tantalus haud metuens dirum inter pocula lethum.
Quaesitor dira tristem fuligine Minos
Non mouit quassans : non durior Aeacus urnam :
Gnosius aut Rhadamanthus habens durissima regna.
Illa igitur modulans cen mulcet sidera cantu
Harmoniae dulcesq, modos, Orpheag, neruis
Carmina lucidulis, referens caelestibus Horis.
Sic animas dij nascentum in luminis auras
Mitigat, & vinclo concordia pectora nectit :
Ollis nulla placent rigidi certamina Martis,
Ireg, insidiag, placet probitasq, modusq,
Iura, forum, leges, seruant promissa, fidemq,
Sontibus, & pœnas statuunt, & premia iustis.
Sed quia falce senex metuendus, crine Cometes
Tangentes diop pcurrunt peetine chordas :
Illa canit tristi claro super aethere voce :
Infamis lethi nodos, tormenta per artus
Artifici intentata manu, longos cruciatus :

Atq; foro in medio, celsiq; in vertice cliui,
 Seu surgant tabulata manu, laniata securi
 Membra graui, & fusum non vno vulnere dextra
 Carnificis sed mille vix, portisq; cruorem.
 O vtinam non subiectis incendia flammis,
 Corpora fixa rogis multorum, atq; ossa cremarent,
 Atq; animam in fumo longè, & candente fauilla,
 Ventus agens ferret vacuum per inane volutam.
 Est etiam Delphin, qui per maria humida nando
 Carpathium, Libycumq; secat, qui ludit in orbem:
 Quem cælo voluit sidus lucere Vetustas.
 Hunc rutilo feriens inuitum stella capillo
 In furias agit, & flammis exaggerat iras.
 Ille lacus, & stagna maris, freta concita ventis
 Tollit, & in puppes agit, & vi mergit aquai.
 Corpora multa virum rapido vorat aquore vortex.
 Multos cæca roians vasto super amne vorago
 Sorbet in abruptum, quos dextra inimica sub undas
 Præcipitat, vitam effundens sub gurgite vasto.
 Aduolat extento collo Phæbea volucris
 Aureolam visura facem, visura Cometen
 Terribilem superis molem, & mortalibus agris.
 Quæ percussa nouæ ferali lumine flammæ:
 Raptores atra in nebula se accingere præde,
 Abstractasq; boues, abiuratasq; rapinas:
 Aut etiam nostri fors intra limina tecti
 Crudeles dextras, & furti inimica ministrum
 Significat, fraudeq; & operta tumescere bella.
 Atq; eadem pedicas, & dira ergastula monstrat
 Signa canens, nodosq; informes de trabe necit
 Aut laqueo, aut ferro crudelis guttura frangit.
 Quid memorem gemina rutilantem Pegasus ala?

D

Cuius

Cuius ad ora volans, generosi prapetis ignes
 Suscitāt, atq; acres stimulos sub pectore vertit.
 Ille furens animis, micat auribus, & tremit artus :
 Exoptatq; sibi sessorem : curribus altis
 Quem ferus excutiat sonipes, aut tergo sternat.
 Hunc quondam Lycia domiturus monstra Chimera
 Bellerophon superans animis, & pectore magno,
 Adductum accepit magnum, & memorabile munus,
 Cecropia iuuenis diuæ dilectus amore.
 Hæc eadem frenos dedit, auræis ora lupatis
 Constrinxit, volucres motus, & prapetis ale
 Remigium, atq; animos per inania nubila ituros.
 Felix ille operum, confecta morte Chimera
 Et domito circum telis victricibus hoste :
 Elusus sortis specie, vultuq; sereno,
 Pegaseo cælum scandens impune volatu :
 Concilio optavit superum consultus adesse,
 Et veras Iouis aut audire, aut reddere voces.
 Ah hominem elatos nimium rumore secundo,
 Immemoresq; animos rerum, sortisq; futura.
 Sic etiam vires supra, sortemq; iuuentæ
 Infelix Phaethon currus auriga paterni :
 Ambustum accendit flammis crepitantibus orbem.
 At genitor Glaucō natum turbavit ab alto
 Aethere, Pegaseæ nec sustinuerē cadentem
 De cælo pennæ : quin fracto crure, soloq;
 Afflictus, stulti desceuit pectoris ausus.
 Eheu quid vacuum sumtis super æthera pennis
 Contendens moliris iter ? fastuq; superbo
 Elatus supra ire homines, supra ire tonantem
 Immodicis inhiat animis ? nec fasq; piūq;
 Bellerophontæ tenent, sed inexorabilis ardes ?

Tunc

Tunc regas currum portantem lucida Solis
 Lumina, purpureoq; Iouam super axe micantem:
 Aut gemina euectum cœli super ardua penna
 Pegasus: & Christo sacrata, atq; artibus ala?
 Aspice flamma ruens violenti sideris, igne
 Est aggressa ferum, atq; ausa attrectare iacentem:
 Aspice fax extincta iacet: ferus ardua colla
 Arrexitq; caput quadrupes: quo foderat olins
 Calce Medusæum fontem, rorante Cometen
 Percutiens rapidos extinxit fortiter ignes.
 Sic quicumq; audes nimium, sortisq; Deûmq;
 Immemor: & bellum Musis facis, oraq; Vatum
 Igne domas seuus, gladiosq; & vincla minaris:
 Extinguere miser, tumulto aut ruet arida puluis,
 Effera vis animi aut vacuas longè ibit in auras.
 Tentabunt multi superas impune per auras
 Ire viam, atq; graues moliri mente tumultus,
 Irrequieti animis, cupidi rebusq; nouandis:
 Incassum at sacra templa Deûmq;, & regna mouebunt.
 Sed rerum toties motos compefcere fluctus
 Hoc virtutis opus: Tu frenos Palladis aureos,
 Suffice tu vires, animos tu Ioua ministra.
 Hec super igne nouo, super accensa face cœlo
 Vramie dictans cecinit dea nata Tonante:
 Accipite hæc, animis diuæ atq; hæc figite dicta:
 Ne flammas cœlo positas, per inane volantes,
 Quas Deus esse sui voluit monumenta furoris
 Accensi, super insano miscente tumultu
 Fanda nefanda hominum, seuo permista furore:
 Ne doctas patulis solitas exponere cartis
 Et rutilum longa sidus signare papyro,
 Artes, ne pueri cœlestia temnite dona.

Vidi equidem nostra nuper vernacula lingua
Edita, scripta feram, an rapte conuicia mentis :
Cui neqꝫ mos, neqꝫ cultus inest. Quis talia fando
Ausus inops animi, clara dum luce micantes
Luminibus geminis gaudens Germania vidit,
Artesqꝫ, linguasqꝫ & sacri lampada Verbi?
Pro se quisqꝫ, viri cætum statuere professum
Iura Ioue, tanto concessis munere diuûm
Auxilijs nunquam vacuum, indoctumue fuisse.
Hæc ego si prima repetens ab origine pergam
Exposuisse tibi (non ausim namqꝫ negare)
Autorem nostri generis, primumqꝫ parentem
Terrigenam dicam : post diuûm iussa parentis,
Dum sedet atqꝫ graues solatur pectoris ætus :
Hæc natos docuisse senem, turbamqꝫ nepotum.
Turba virûm admirans, circumspectatqꝫ, docentem
Imbellem senio, pendetqꝫ, loquentis ab ore.
An memorem Noam, prima per carala naui
Vectum ope, seruatumqꝫ Ioue? num nomina Vatum
Pristorum, inspirata canam num numine corda?
Num veteres referam Graios, referamne Latinos?
Ergo tu solus, tanta est fiducia cæpto
Bella paras, dentemqꝫ acuis, & munera mordēs
Immodicus superûm : te præsultore vocata
Barbaries nostras inuadet pristina gentes.
Scilicet hoc lapsis verum est succurrere rebus,
Sic instaurati surgunt è puluere ludi :
Sic doctrina adeo nitidum caput auricomus Sol
Exerit, & puro defecat lumina vultu.
Ne pueri, ne tanta animis assuescite bella.
Namqꝫ huic tempus erit magno cum optauerit emtum
Intactum sidus, & cum verba ista, diemqꝫ

Oderit

Oderit. At vos ingenijs & carmine docto
Ferte sacras cælo, superùm pulcerrima dona,
Artesq;, Musasq;, virùm præclara reperta,
Sidera quîs Ioua nosse dedit, cæliq; meatus
Occultos : fatuo rumpantur ut ilia Codro.

Hec dum nostra canit, Melcero dona paraba
Musa, refert : docta si non properata papyro
At multo imprimis nobis sudata labore.
Namq; vias superùm, cæli septemplex orbes
Sideraq;, & tacitos lapsus : quò stella receptans
Purpureos ignes, quid terris dira minetur
Quidue probet : superùm congressus, fataq; cæli
Quis memorans magna dixit cum laude disertus ?
Accipe lata parum, sed lata perlege fronte
Fataq;, fortunasmq; hominum, quas pandit Olympo
Falciferi fax atra senis : Nam vertere retro
Fata queunt, rursum in solido & fortuna locare :
Ioua volet si forte, potens fatiq;, hominumq;.
Ad vitres mecum quondam tu flumina Nisi
Ludebas, docta modulatus arundine carmen :
Atq; equidem memini, stupefacta carmine lymphe
Nisiades, retro latices & flumen agebant :
Mirata puerum, & crescentem in carmina Vatem.
Hinc nos digressos limoso margine ripe,
Assuetus numeris vidit Philyraus Elister.
Odcra nos eadem, quâ serpit, castra secutos
Detinuit, longos condentes carmine soles :
pendentes vel ab ore sacro præclara docentum.
At non, purus aqua, tenuit nos Albis eodem
Tempore : sed tenuit diuina voce Philippi.
Ille canit, sacro soluens de pectore cantus :

D 3

Quos

*Quos si terra premat, scurrarum nescia Veri
 Turba paret tenuis flamma crepitante papyrus
 Vrere, & abiectas densis tumulare tenebris :
 At calami ethereas rupta tellure, sub auras
 Surgentes, tacito resonabunt murmure cantus,
 Suppositasq; solo voces, oppressaq; verba.
 Vltor erit Ioua, nec scurras hoc crimine soluet.
 Nunc nos patria habet : scriptum te curia patrem,
 Me noster longo sudantem in puluere ludus.
 Accipe laureolum Musarum pollice sertum,
 Quod dare ludus habet : nomen de puluere doctus
 Tollere, & alta virum Victor te ferre per ora.*

Ἰωαχείμῳ τῷ Μαΐωζι,
 μισῶν τῶν γαβλυσάων ἡγεμόνι ποικτικοτάτῳ,
 : πολλὰ χαίρειν.

Φεῦ τῆς δυσσεβείης : φοβεῶν κερωσμένον ἄστρον
 ἀκτίνων, φεῦδὲς ἡλὶ ἀνάστρον, ἀγχινοτοιο
 ἥρι ἡλὶ ἐσπείροισι μετανίσσεται αἰγοκόρη :
 ἄλλοι ἡελίῳ ἀντελλοῖ ἢ ἄλλοι δ' αὖθις :
 λόξω ἐν αἰθέρῳ κύκλῳ κυνοσσειδὲς ἄρκτα.
 μεσότηι ὃ εἶδον μέγαρ οὐρανοῦ : ἢ χίπρ' ἄστρα
 ἀντινός προσάροισιν ἀπὸ πύθου εἰδώλοιο :
 ἡλὶ προτέρῳ χαλεπὸν ἄλός ἐξελθόντ' ἀκτῶ.
 ἀσπρότορον βορέω : δελφίνῳ τ' ἡρόεντ',
 τήρεα τ' ἐκφύγον ἔπειτ' ἡρόεντ' οἷσ' :
 ὑπὲρ μάλα ἔσχατον πρὸς εὐάστρον ἴδρον ἵππον :
 ὃς τύψας πλὴν πρὸς ποδὸς, ἀβροῶν ὑδῶν
 ἐξέχυτο, κρηνὴν ἵππου, πλὴν ἐλίκων.
 Σκέπητο, μηδὲ φοβῶ τὰ πετύγμυνα σήματα χρίσθ.
 ἄστρα διακρίνω, φεῦδ' εἰς τήρεα χρίσθ.
 ἡπιοῖ ἀνθρώποις σημάδι δέξια πάντα

ἰωσβεΐωσι,

εὐσεβέεσσι, λέγωμ δ' ἰ ἀγάλαματ^ο ἄσποροῖς δ' ὄξ:
 μελιχίᾳς τ' ἐκέλευσε φέρεμ σοὶ πᾶσαι ἄοιδ' ἡμ,
 ἡλὼς μῦσας πηγὴν ἐλικῶν^ο ἐχούσας:
 ἐπιχομλῶν ἐπ' ἔμ δ' ὕστερ δ' ἡνοῖο πελώρ^ς
 ἀντολίας τε: χορὸν μυσάων, ἰοαχίμει,
 τῶν ἐλινωνιάδων ἀγνὸν βλάστημα, μαίεωρ.

Σκέπ' ἔο, μηδὲ φοβῶ μέγα θάυμα: εὐελδέες ὕδωρ
 ἵππερ φεραίνει τῆς κρήνης ἀνὸν ἀγάλαμα:
 ἵππεϊν κεφαλὴν κάρφει κεντῶντα φίλιππον:
 καὶ σὺ φημῶσ' πολύφωνον μῦσα κορώνην,
 φοῖβε χορὸν τὸ Γωρλισαῖον ἰοαχίμει.
 χαίρετε πιθρίδες, πεκμήσατε πᾶσαι ἄοιδ' ἡμ:
 ἥν καλῶν παγαῖς κομοῶν ἀποτίννυ' ἄσῃς.

τοὺς δ' ἡ

ὁ Δαφνίτης

λαῶν τοῦ ὁμῶντομ^ο οἰκ^α

1 tabl.

14 II 2005v

07

